

УВОДНИ СТИХОВИ

Второ тримесечје 2/2021

1. „Следи ме“

„Кога ќе ги истера своите овци, оди пред нив и овците одат по него, зашто го познаваат неговиот глас“ (Јован 10,4).

Група туристи која патувала на Блискиот Исток била предупредена од водачот да го набљудуваат добриот пастир. „Пастирот никогаш не ги тера своите овци, туку, обично ги води“, рекол водичот. Затоа чекале таа прилика за да видат. Меѓутоа, првата група овци што ја здогледале не била водена, туку терана и тоа со стапови, камења и викање. Провериле сè за да видат што се случило со пастирската работа и дознале дека тоа било група овци која ја терале месари.

Исус рекол: „Тогаш Исус им рече на Своите ученици: ’Ако некој сака да врви по Мене, нека се одрече од себеси и нека го подигне својот крст и нека Ме следи““ (Матеј 16,24). Нагласил дека овците го слушаат гласот на пастирот кој го познаваат и одат по него (Јован 10,4). Рекол: „Ако некој Ми служи Мене – нека Ме следи“ (12,26). Исус му рече: „Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го својот имот и дај им на сиромасите, и ќе имаш благо на небото! Дојди и следи Ме“ (Матеј 19,21) „Дојдете по Мене и Јас ќе ве направам рибари на луѓе!“ (4,19) Кога следиме некој во кого имаме доверба, тоа е сосема спротивно од тоа да бидеме убедувани, присилени или принудени да одиме со некој. Исус нè повикува да Го следиме. Во Откровение 14,4 гледаме група луѓе која е тесно поврзана со Оној со кој е поврзан и Пастирот и Јагнето, и таа група верно оди по Него каде и да тргне Тој.

Лука 9,57-62 ни зборува за група која имала потешкотии околу мислењето дека треба да се следи Исус; тие постојано наоѓале оправдувања. Наместо тоа, сакале нешто друго. А Исус им покажал дека не можат да имаат поделени срца. Оние што го следат Него мора да Му бидат целосно верни. Клучот е во тоа дека од нив се бара да Го следат. 1. Петрово 2, 21. вели: „Зашто за тоа сте повикани, зашто и Христос страдеше за вас и ви остави пример, за да врвите по Неговите стапки“.

Само Светиот Дух го знае погодното време за секоја душа. Ние тоа не го знаеме; мораме да Му дозволиме Нему да ја изврши својата работа. Тој е Оној кој мора секогаш од нас да го доведе до таа одлука.

А основата на секоја одлука е да го следиме Христа. Одлуката е значајна само во тие рамки. Кога сме избрале да го следиме Христа и сме научиле да го следиме Неговиот глас, Тој може да нè води кон кои било други одлуки коишто сака да ги донесеме. Таквиот поединец е воден од Светиот Дух особено при донесувањето одлука да го следи Христа и да продолжи да Го следи од ден во ден. Саботниот ден е голем благослов, бидејќи ни овозможува да се изложиме на влијанието на Божјиот Дух повеќе од кој било друг ден во седмицата. Затоа треба да ја искористиме таа предност и таа извонредна пригода што Тој милостиво ни ја дава.

Сабота, 9 април 2022

2. Помазание за служба

„Туку ќе примите сила кога Светиот Дух ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци како во Ерусалим, така и во цела Јудеја, и во Самарија, и сè до крајот на земјата“ (Дела 1,8).

Делото на Светиот Дух е да дарува сила за сведочење, сила за служба. Ветувањето на сила по излевањето на Светиот Дух се исполнило веднаш по времето поминато во чекање, во Ерусалим, по Исусовото вознесение. Исус им рекол на своите ученици да чекаат додека не се случи нешто. Секако, тие не знаеле што точно ќе се случи. Ако тоа било нешто неодредено, тогаш тие тешко можеле да знаат кога треба да престанат да чекаат! Така, фактот што Исус рекол „Чекајте додека не примите“, покажува дека сигурно очекувале оти нешто навистина ќе се случи.

Постои ли нешто во наше време што сè уште во потполност не сме го искусиле? „Слегувањето на Светиот Дух на Црквата се очекува како нешто што ќе се случи во иднина, меѓутоа, предноста на црквата е да го доживее сега. Барајте го, молете се за Него, верувајте дека ќе го примите. Ние мораме да го примиме, а Небото чека да ни го подари“ (Евангелизам, стр. 527).

Дали веќе сте размислувале за доцниот (позниот) дожд? Доцниот дожд е последното излевање на Духот. Тоа ќе дојде само над оние кои

веќе му се покориле на Бога и на кои им е потребна сила да ја завршат започнатата работа за спасение на луѓето, односно на оние во кои Духот веќе живее и дејствува. Кога Светиот Дух е веќе даден во својата полнота, даден ни е за да нè направи сведоци за Христа, за да можеме со другите да ја делиме Неговата љубов која самите веќе добро сме ја запознале. Да се молиме и ова утро за овој голем и неопходен дар.

Саботиа, 16 април 2022

3. Даровите за служба

„Што се однесува за духовните нешта, браќа, не сакам да останете во незнаење“ (1. Коринќаните 12,1).

Делото на Светиот Дух е да нè зајакне за служба. Овде се гледа натприродниот израз на Светиот Дух. Под ваквото дејствување на Духот се даваат Духовните дарови. Тука се сретнуваме со пророкувањето, даровите на јазикот, исцелувањата и натприродните појави. Натприродното излевање на Духот секогаш се дава за извршување на службата.

Никој не примил дарови на Духот кои оспособуваат за служба, а да не ги примил и плодовите на Духот преку прочистувачкото дејство на Светиот Дух. Даровите ни се дадени за изградба на Христовата црква и за ширење на Неговото евангелие. Сите се повикани да се опремаат за да му служат на Бога. Духовните дарови се дадени за црквата како целина да може да расте и да биде зајакната со различните дарови на секој член на Христовото тело, и така опремена да се вклучи во служба за спасение на луѓето што пропаѓаат.

Секој работник што го следи Христовиот пример ќе биде подготвен да ја прими и да ја употреби силата што Бог ѝ ја ветил на својата црква за да го помага зреењето на земната жетва. Од ден на ден, додека весниците на евангелието коленичат пред Господарот и го обновуваат својот завет на просветеност пред него и пред неговото дело, Тој ќе им ја дава силата на својот Дух, чијашто моќ оживува и просветува. Кога ќе одат на своите секојдневни должности, тие ќе одат осведочени дека невидливата сила на Светиот Дух ги оспособува да бидат „Божји помошници“.

4. Сведоци

„Она, што го видовме и чувме, тоа ви го навестуваме и вам, за да имате и вие заедништво со нас. А нашето заедништво е со Таткото и со Неговиот Син Исус Христос“ (1. Јованово 1,3).

Сигурно не сакате да го снимите разговорот со мене за вашата телевизиска програма“, му рекол еден човек на друг, „Вам ви треба некој млад и фотогеничен, а јас не сум тоа.“ „Вие сте човекот што ни треба“, му одговорил другиот, „вие лично ја познававте личноста за која сакаме да ја снимиме емисијата“. Потоа продолжил: „Господине, кога треба да се раскажат настани од животот на една личност, нема човек кој би го заменил очевидецот.“

Кога христијаните зборуваат за својата вера во Исуса Христа, најчесто тоа е „сведочење“ за верата. Тоа се зборови што ги земаме од Библијата. Апостол Павле запишал:

„И животот се јави, и ние Го видовме и сведочиме и ви навестуваме вечен живот, Кој беше со Таткото, и ни се јави нам, она, што го видовме и чувме, тоа ви го навестуваме и вам, за да имате и вие заедништво со нас. А нашето заедништво е со Таткото и со Неговиот Син Исус Христос“ (1. Јованово 1,2,3).

Ако сте го прифатиле и сте го запознале Исуса Христа како свој личен Спасител и сте ја искусиле Неговата љубов, милост и проштавање, тогаш некому можете да му кажувате за Него. Не се бара младост, убавина или теолошко образование. Кога на некого сакате да му кажете како Исус може да преобрати нечиј живот, а тоа го направил со вас, нема замена за тоа сведоштво кажано од прва рака, од очевидец како што сте вие.

И затоа, да тргнеме, откупени со скапоцената Христова крв и повикани од Бога, да ја проповедаме Божјата љубов, милост и проштавање. Таа крв ни овозможува денес да бидеме овде и затоа Го прославуваме, бидејќи Бог е достоин да биде прославен.

5. Да работиме заедно

„И Бог рече: ’Да направиме човек во Нашиот лик, според Нашата сличност, и нека владееат над морските риби, над небесните птици и над добитокот – над сета земја – и над сите лазачи што ползат по земјата!’“ (1. Мојсеева 1,26)

Веројатно некогаш сте имале можност да правите нешто со децата што ним им било многу важно. Можеби тоа било играчка или нешто поважно, како макета на авион или автомобил. Децата уживаат кога возрасните работат со нив, а верувам дека и старите имаат благослов во таа заедничка работа.

Во Библијата пишува дека Бог ужива во она што го создал. Првата глава во 1. Книга Мојсеева го бележи врвното божествено творештво:

„Бог го создаде човекот во Својот лик, Тој го создаде во Божјиот лик; ги создаде машко и женско“ (1. Мојсеева 1,27)

И потоа Бог на човештвото му дал задача:

„Господ, Бог, го зеде човекот и го постави во Едемската градина, за да ја обработува и да ја чува“ (1. Мојсеева 2,15)

Исто како што родителот ужива да работи со своето дете, Бог се радува кога соработува со нас. Како совршено битие, можел да одбере да работи сам, но Тој не направил така. Нè создал по својата слика и ужива во нас и во нашето творештво. Од друга страна, Елена Вајт пишува: „Да се сфати Бог и да се ужива во Него, тоа е најголемата примена на човечките способности“.

Да го искористиме и овој ден за да се восхитуваме на Божјото дело, да Го запознаеме, да уживаме во Него и да соработуваме со Него во делото на спасение.

6. Најдобар доказ

„Туку осветувајте Го во своите срца Христа како Господа, секогаш подготвени за одговор на секого, кој ја бара причината на надежта, која е во вас, но со кротост и со страв“ (1. Петрово 3,15)

Да се запрашаме денес која најдобра причина која можеме да им ја дадеме на оние кои не прашуваат зошто го признаваме Исуса Христа како наш спасител. Како можеме најuverливо да сведочиме за својата вера?

„Бидете секогаш подготвени“, рекол апостолот Павле, „со кротост и страхопочит за одговор на секого кој од вас ќе побара сметка за вашата надеж“. Грчкиот збор одговор или одбрана е apologia. Тоа не значи да се потклекне или да се извини на некого, туку значи да ја поткрепиме нашата вера со цврсти докази.

Еден христијански филозоф напишал: „Конечната проверка на христијанството доаѓа кога се проверува нечиј живот, кога ги тестира ветувањата што ги дал Бог, дали го следи патот што го прикажува Црквата, дали води нов живот според Духот“.

Немојте да мислите, поради тоа што не сте филозоф или научник, дека не можете да бидете апологет, бранител на верата. Можете да сведочите за вистината и за силата што ја има Евангелието. Вашиот живот ќе биде најдобар доказ, вашата најдобра одбрана е верата во Исуса Христа, на секој кој ќе ве запраша во што и во кого верувате.

И затоа, вашата вера нека биде животворна. Луѓето нека видат каква промена направил Исус во вашиот живот, бидејќи потполно се потпирате на Него.

Сабойа, 14 мај 2022

7. Тој го осветлува патот

„На чесните им изгрева светлина во темнина: Тој е благ, милостив и праведен“ (Псалм 112,4).

Една мисионерка, која дејствувала во Јужна Америка, во Перу, една вечер отишла да посети мала група верници. Знаела дека куќата во која се наоѓа групата била на висока карпа, а патеката до неа многу тешка. Со такси стигнала до каде што таксистот можел да вози, а потоа тргнала да се искачува пеш по опасната патека. Ноќта била темна, а патеката многу тешка. Кога поминала една кривина, здогледала неколку верници како носат светилки за да ѝ го осветлат патот.

На сличен начин и Бог нас ни ја осветлува животната патека. Кога се потпираме на Исуса Христа како свој личен Спасител, Тој, кој е светлина на патот, влегува во нашиот живот и ја отстранува темнината и гревот. Таа светлина и понатаму свети и нè теши во текот на мрачните и тешки моменти. Кога сме тажни, кога сме во неволја, или имаме некоја болест или разочарување, Бог ја осветлува патеката и ги бодри верниците пружајќи им непоколеблива надеж.

Таа светлина може да допре и до вас преку охрабрувачките зборови на друг верник. Таа може да дојде преку читање на Библијата и дејствувањето на Светиот Дух, или како одговор на искрената молитва. Бог секогаш пронаоѓа начин да ни испрати светлина кога се наоѓаме во темнина. Оние кои се со Исуса, не мора да се плашат од густата темнина, бидејќи Исус е светлината и, ако го следиме, ќе ја одржуваме неговата светлина.

Сабойа, 21 мај 2022

8. Губење сведоштво

„Врати ми ја радоста на Своето спасение и поткрепи ме со слободен дух!“ (Псалм 51,12)

Старешина на една месна црква посетил човек кој сакал да се приклучи на неговата црква и го прашал дали е христијанин и каков

доказ има за тоа. „О, да, бев член на друга црква во друга земја“, рекол човекот. „И кога од мене побараа да напишам свое сведоштво за верата, подготвено седнав и го напишав. Црквата исто така напиша сè што знаеше за мене и јас двете хартии ги сочував. Ќе ви ги покажам“.

И кога човекот ја зел својата кутија, видел дека глушец го изгрицкал пликот, влегол внатре и ги уништил споменатите листови.

Ако сè што тој човек изгубил биле само тие два листа, тогаш тоа не е значајна загуба. Многу луѓе придаваат голема важност на обредот крштевање и на документите кои тоа го потврдуваат, иако никогаш не го доживеале вистински дејствувањето на Божјата милост во својот живот.

Вистинските христијани од ова можат многу да научат. Своето некогашно сведоштво го „собрале во кутија“ и го оставиле да се уништи. Не го одржувале свежо и живо во секојдневната заедница со Бога преку читање на Библијата, проучување, размислување и молитва.

Ако и вие спаѓате во таа категорија, запејте заедно со Давид: „Врати ми ја радоста на спасението мое и духот владејачки нека ме поткрепи, бидејќи денес е ден на посебно Божјо присуство“.

Сабота, 28 мај 2022

9. Пајажина

„Но, како ќе Го повикаат Оној, во Кого не поверувале? А како ќе поверуваат во Оној, за Кого не чуле? А како ќе чујат без проповедник?“ (Римјаните 10,14)

Приказната зборува за сликар кој требало да наслика урната црква. И наместо да наслика црква разурната поради тоа што била премногу стара, тој насликал величествена градба. Низ прозорците можела да се види збирката заветни дарови коишто тука ги донеле посетителите. Над неа се наоѓала кутија на која стоел натпис: „За мисијата“. За жал, таа кутија била покриена со пајажина.

Црквата или поединците кои не се вклучени во мисијата, се на пат да станат урнатини. Можеби сме вклучени во многу добри потфати

во црквата, но нашата енергија е погрешно насочена ако не ја користиме онака и онаму, како што Бог сака и каде што сака.

Бог така го замислил евангелизирањето на целиот свет што секој верник е од животна важност. Сите би требало да му се молиме на Господарот на жетвата за да ги испрати своите работници на жетва.

Некои веројатно ќе чујат личен повик за да бидат проповедници на Евангелието, додека други ќе бидат повикани да ги користат своите средства и дарови на друг начин, но сите мораат да внимаваат да не се собере пајажина над нивното пратеништво. Бог ни оставил одговорност и ни дал задача, а неброено мнозинство пропаѓа бидејќи никој не им зборува за Бога. Се прашуваш ли секој ден: Што да правам, Госпode? Да ја запознаеме Божјата волја и да побараме сила од Светиот Дух да сакаме и да работиме онака како што работел Исус.

Сабoтa, 4 јуни 2022

10. Преобразба

„Кога одев и приближив до Дамаск, одеднаш, околу пладне, ме осветли голема светлина од небото“ (Депа 22,16).

Прикажаниот настан од животот на Савле, на некој начин се однесува на сите нас. Додека сме живи, нашиот живот наликува на патување – постојано патување. Најважното прашање кое се поставува е: која е нашата цел на тоа патување?

Савле бил образован човек, теолог кој многу добро ги познавал еврејските закони – но сепак бил на погрешен пат. Како строг фарисеј сметал дека негова должност е да ги прогонува христијаните. Дури и мислел дека со тоа му служи на Бога. Затоа и тргнал да патува за Дамаск. Но, Исус Христос го запрел на тој пат. Го заслепила светлина од небото, што го онесвестила, па сфатил дека го згрешил патот, дека тргнал на пат кон пропаста. Тој настан направил сосем поинаква личност, не бил веќе Савле, туку Павле. Му се случила потполна и темелна промена. Од непријател на Исуса Христа станал Негов верен слуга; неговата омраза се претворила во огнена љубов, а фанатизмот во вистинска побожност.

Секој на светот би требало да искуси таква преобразба, како што Библијата кажува – обратување. Тоа се покажува на тој начин што човек го напушта патот на самоволието и го следи Исуса; го напушта широкиот пат кој води во пропаст и чекори по тесниот пат на животот. Дури, и ако Бог не направи чудо како со Павле, Тој нас секако нè доведува пред своето лице. Нас може да нè пече совеста, или можеме да се најдеме во сериозни околности во кои ќе сфатиме колку ни е празен животот без Бога. Бог ни зборува на различни начини, но нов живот почнува само за оние кои ќе одговорат на неговиот повик.

Саботиа, 11 јуни 2022

11. Ако паднеш на карпа

„И сите пиеја иста духовна напиток; зашто пиеја од духовната Стена, која ги следеше, а таа Стена беше Христос“ (1. Коринќ. 10,4).

Ако ја проучувате симболиката на карпата или каменот во Светото писмо, ќе откриете дека тоа е симбол за Исуса Христа. Во деновите на излегувањето на израелскиот народ од Египет и патувањето во Ханан, го гледаме Мојсеј како удира во карпата. Карпата го претставува Христа. Нашиот денешен текст со многу малку зборови ни вели: „И така, секој, кој ги слуша овие Мои зборови и ги исполнува, ќе го споредат Јас со благоразумен човек, кој ја изградил својата куќа на камен. И заврна пороен дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови и навалија на таа куќа, но таа не се разурна, зашто беше заснована на камен“ (Матеј 7,24.25).

Павле кажува дека темелите не може никој друг да ги постави, освен оној кој е поставен, Исус Христос. Исус во Писмото е аголен камен. Исаија 8,13-15 ни вели дека Господ ќе биде „камен на соннување“ и „камен за соблазнување“.

Псалм 118,22, исто така се однесува на Карпата. Исус го споменува цитатот од Стариот завет кога во Матеј 21,42-44 рекол: „Зар не сте прочитале никогаш во Писмата: ’Каменот што го отфрлија сидарите; тој стана крајаголен камен; од Господа е тоа и чудесно е во нашите

очи. ‘ Затоа ви велам, дека ќе ви биде одземено Божјото Царство и ќе му биде дадено на народ, кој ќе ги донесува неговите плодови! И кој ќе падне врз тој камен – ќе се разбие; а врз кого ќе падне тој – ќе го здроби“.

На секого од нас му е понуден избор. Дали ќе изберете да паднете на Карпата или Карпата да падне на вас? Ако не знаете што значи да паднете на Карпата, ќе дојде ден кога ќе се молите горите и камењата да паднат на вас и да ве скријат од Божјото лице.

Значи, постојат само две можности – да паднете на Карпата или Карпата да падне на вас. Паѓањето на карпата е еден значаен израз. Што значи тој? Во Римјаните 9,33 се објаснува што значи паѓањето на Карпата: „Еве, на Сион поставувам камен за сопнување и стена на соблазан; и кој верува во Него, нема да се посрами.“ Што е овде во прашање? Во Римјаните е објаснето дека прашањето, дали ќе паднам на Карпата или Карпата ќе падне на мене се однесува на верата и делата. Тоа е толку едноставно.

Ако се обидувам да водам добар живот со своите сопствени напори и не знам што значи да верувам во Него за спасение во сите негови видови, на крај ќе бидам отфрлен како некој кој Бог не го познава, односно Карпата ќе падне на мене. Кога му дозволувам на Бога да ме осведочи за моите слабости и за мојата неспособност да стекнам вечен живот со моите заслуги, во мене да се разгорува вера во Христа како жртва на замена за моите гревови и ми дава сила да победувам таму каде што не можам сам, будејќи ја во мене љубовта кон доброто и омразата кон лошото, кои се дел од мојата природа, всушност го претставува паѓањето на Карпата и умирањето на моето Јас. Исус вели: „Мнозина ќе Ми речат во оној ден: ‘Господи, Господи, не прокувавме ли во Твое име; не изгонувавме ли бесови во Твое име; и не правевме ли многу чуда во Твое име?’“ (Матеј 7,22).

Меѓутоа, одговорот ќе биде: „И тогаш Јас ќе им изјавам: ‘Никогаш Јас не сум ве познавал; одете си од Мене вие, кои правите беззаконие!’“ (Матеј 7,23).

Затоа, денес да го отвориме своето срце и да ги исфрлиме сите идоли кои се кријат внатре. Бог нека ја заврши започнатата работа.

12. Промена на облеката

„Кој победува, ќе се облече така во бели облеку и нема да го избришам неговото име од книгата на животот, но ќе го признаам неговото име пред Мојот Татко и пред Неговите ангели“ (Откровение 3,5).

Еднаш си живеел еден многу богат човек. Неговото богатство било толку големо што не можело да се опише со зборови. Во неговото соседство живеел еден човек кој бил толку сиромашен, колку што богатиот бил богат. Сиромавиот немал ништо. Облеката му била искината и нечиста. Бил гладен. Немал куќа, ниту, пак, колиба која можел да ја смета за своја, и морал деновите и ноќите да ги поминува завиткан во партали за да не му биде студено.

Богатиот ја забележал потребата на својот сиромав сосед и решил да му помогне. Му рекол на сиромавиот: „Ти си во многу лоша состојба. Потребен ти е дом каде што ќе можеш да се засолниш. Потребна ти е храна и облека. Ако дојдеш кај мене, ќе ти дадам сè што ти е потребно и многу повеќе.“ Меѓутоа, наместо да појде кај богатиот, сиромавиот се срамел и не смеел да се приближи. „Не можам да дојдам во твојата куќа во ваква облека. Ќе те засрамам кај твоите домашни кога ќе ја видат мојата беда.“ „Тоа е вистина“, се согласил богатиот, „но тука е облеката во која ќе се промениш и твоја е ако дојдеш и ја прифатиш. Тогаш ќе бидеш сосема пристојно облечен за да дојдеш во мојот дом.“

Кога Христос ни ја нуди облеката на својата правда, за да може со неа да ги покрие парталите на нашите гревови, ние мора да ја прифатиме за да може таа да ни користи. Богатиот можел да се погрижи за доволно облека за целиот град, но ако сиромавиот одбиел да ја облече, таа не би му користела.

Постојат услови на спасението – услови за влез во небесните станови. Мораме да бидеме пристојно облечени – облечени во облеката на Христовата правда – за да можеме таму да влеземе; мораме да се покаеме; мораме да имаме ново срце; мораме да бидеме послушни. Но, тоа се барања кои Бог ги поставил, тој се погрижил и за даровите со кои ќе ги исполниме тие барања, но само ако ги прифа-

тима. Бог никогаш не ни испраќа сметки, ако пред тоа не ни остави доволно пари со кои ќе можеме да ги платиме. Ние мораме да се покаеме пред да може да ни биде простено. Но, ако отидеме кај Него, Тој ќе се погрижи за дарот на покајанието, и кога ќе го прифатиме, ние сме оправдани. Таа вистина е уште една од оние кои го откриваат Исуса. Тој не сака никој да загина, туку сите да дојдат во покајание.

Саботиа, 25 јуни 2022

13. Сведоци довека

„Зашто позната ви е благодарта на нашиот Господ Исус Христос, како заради вас од богат стана сиромашен, за да се збогатите вие преку Неговата сиромаштија“ (2. Коринќаните 8,9).

Можеш ли себеси да си го претставиш моментот еден ден од небото да дојде ангел и да ти каже: „Дали би сакал да дојдеш на пат со мене?“

Ти ќе одговориш: „Секако. Каде ќе одиме?“

„Постои мала планета, таму на крајот од вселената, на која би сакале да слушнат што значи да се биде откупен од изгубениот свет“, ти вели твојот ангел. „Јас не можам да ти го објаснам тоа. Но, ќе ти покажам како да стигнеш до таму.“

Дали вие би биле заинтересирани? Законот на службата е закон на вселената, и иако на небото нема да има лекари, и сета служба на гробиштата ќе остане без работа, а и многу други работи кои ни се познати на Земјата нема да ги има повеќе, христијанското сведочење ќе продолжи низ сета вечност. Ангелите никогаш не ја почувствувале радоста што ја носи спасението. А ако давањето е темел на небесната благосостојба, тогаш нас нема ништо да нè боли ако сега и овде започнеме со сведочење, зар не?

Ако мојот првенствен мотив беше да бидам христијанин кој сам се обидува некако да го придобие небото, можно е воопшто да не сум христијанин. Оној кој навистина станал учесник на Христовиот дух, повеќе е загрижен за спасението на некој друг, отколку за своето сопствено спасение. Да се сетиме на Јуда кој станал гаранција за

својот брат Венијамин. Кога помислил дека Венијамин би можел да стане роб во Египет и колкава болка тоа би му нанело на нивниот татко, тој се понудил да го заземе местото на Венијамин!

Сетете се на Мојсеј, додека го водел Израелскиот народ од Египет! Бог предложил да ги погуби неблагодарните бунтовници, а од Мојсеј да направи голем народ. Во тој случај, Мојсеј сакал да се откаже од својот сопствен живот, само за да го спаси народот кој го сакал.

А Исус, Оној што ни дава најголема гаранција, не останал во славата на небото, туку се понизил и тргнал на долго и скапо патување, само за да може нам да ни осигури место во славата на небото. Тоа е духот на Неговото несебично давање, кое го покажале Јуда, Мојсеј и целото Небо. Таа подготвеност да појдеме и да работиме несебично за вечното добро на другите, претставува нашата голема потреба и денес.

ГРАДИВО 2/2022

Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

Превод и

техничка обработка:

Мелита Томовска

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА